

بررسی فرصت‌ها و تهدیدهای اجباری شدن قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک در ایران

الهه عینی*

مرکز تحقیقات ارتقاء ایمنی و پیشگیری از مصدومیت‌ها، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده

سابقه و هدف: با استفاده از سندلی ایمنی کودک آمار مرگ و میر نوزادان و کودکان در حوادث رانندگی کاهش می‌یابد. در این مطالعه فرصت‌ها و تهدیدهای موجود در اجباری و قانونی شدن استفاده از سندلی ایمنی کودک با کمک ذی‌نفعان در امر سوانح ترافیکی مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی: در یک پژوهش ترکیبی ابتدا با یک مطالعه کیفی پدیده شناسی طی جلسه‌ای با حضور ذینفعان مرتبط با سوانح ترافیکی بحث اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک با بارش افکار مطرح و فرصت‌ها و تهدیدهای ناشی از اجباری و قانونی شدن آن مورد بررسی قرار گرفت و فهرست موضوعات تعیین شد. سپس بر اساس موضوعات تعیین شده پرسشنامه ساختار یافته طرح تهیه و در بین ذی‌نفعان توزیع و توسط آنان تکمیل شد. امتیازات اختصاص یافته از ۱۰۰-۰ به هر پاسخ در نظر گرفته شد و نتایج با توجه به امتیاز اخذ شده تحلیل شد.

یافته‌ها: ۲۸ نفر از ذینفعان در مطالعه شرکت داشتند. بر اساس نتایج برای تدوین و برقراری مقررات و قوانین و پایش آن بالاترین امتیاز را پلیس راهور ناجا به ترتیب ۹۰ و ۱۰۰ امتیاز داشت. در موانع و تهدیدهای موجود به ترتیب بالاترین امتیازات را عدم تبلیغ توسط رسانه‌های جمعی با ۸۵ امتیاز، عدم وجود قوانین و مقررات با ۷۰ امتیاز داشت. حساسیت خانواده‌ها درباره سلامت و ایمنی فرزندان با ۸۳ امتیاز، حمایت مسئولان کشور با ۶۹ امتیاز و امکانات ملی برای اطلاع رسانی و آگاهی مردم با ۶۸ امتیاز به ترتیب بالاترین امتیازات را در زمینه تسهیلات و فرصت‌های موجود در کشور داشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به حساسیت خانواده‌ها درباره سلامت و ایمنی فرزندان و حمایت مسئولان کشور از ایجاد ایمنی و با کمک تبلیغ توسط رسانه‌ها اجرا و برقراری قوانین و مقررات مربوط به اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک و پایش آن توسط پلیس راهور ناجا عملی به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: سندلی ایمنی کودک، قانون، اجباری شدن، فرصت، تهدید.

مقدمه

در صورت بروز تصادف، کودکانی که به عنوان سرنشین خودرو هستند در معرض خطر بالایی از آسیب و مرگ قرار می‌گیرند. استفاده از سندلی ایمنی کودک در پیشگیری از مصدومیت و مرگ نوزادان و کودکان در حوادث رانندگی بسیار موثر می‌باشد. استفاده از سندلی ایمنی کودک در خودرو، آمار مرگ و میر ناشی از سوانح ترافیکی در نوزادان را ۷۱ درصد و در کودکان را ۵۴ درصد کاهش می‌دهد^۱.

علت مرگ ۲۸ درصد از کودکان ایرانی بر اثر مصدومیت است و ۳۶ درصد این اندازه ناشی از سوانح ترافیکی است. حدود ۲۵ درصد از مرگ ۷ هزار سرنشین خودروها در سال در ایران را کودکان تشکیل می‌دهند^۱.

*آدرس نویسنده مسئول: (e-mail: ainy121@sbmu.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۰/۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۱/۱۱/۲۲

ترافیکی که شامل: وزارت راه و ترابری، وزارت صنایع، معاونت سلامت وزارت بهداشت، پلیس راهور ناجا، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت آموزش و پرورش، پزشکی قانونی، سازمان بیمه مرکزی، وزارت دادگستری، وزارت کشور، هلال احمر، اورژانس کشور، نیروی انتظامی، سازمان صدا و سیما و قوه قضائیه، مجلس، پلیس راهور ناجا، سازمان بهزیستی، کمیته امداد، آتش نشانی، شهرداری، معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی، رئیس جمهور، سازمان‌های غیردولتی، نهاد ریاست جمهوری و مرکز آمار بودند، بحث اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک با بارش افکار مطرح و فرصت‌ها و تهدیدهای ناشی از اجباری و قانونی شدن استفاده از صندلی ایمنی کودک مورد بررسی قرار گرفت و موضوعات (Theme) تعیین شد. سپس بر اساس موضوعات تعیین شده پرسشنامه‌ای ساختار یافته تهیه شد. روایی پرسشنامه توسط اعتبار محتوی و پایایی آن توسط آزمون مجدد با ضریب آلفای کرونباخ ۰.۸۸٪ تعیین شد^{۱۳}. پرسشنامه در بین ذی‌نفعان توزیع و توسط آنان تکمیل شد. امتیازات اختصاص یافته از ۱۰۰-۰ به هر پاسخ در نظر گرفته شد و تحلیل نتایج در موضوعات تعیین شده و با توجه به امتیاز اخذ شده از پرسشنامه های تکمیلی صورت گرفت.

یافته‌ها

جدول ۱ سازمان‌هایی که می‌توانند در تدوین و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک در کشور دخالت داشته باشند را نشان می‌دهد. بر اساس یافته‌ها بالاترین امتیاز را پلیس راهور ناجا با ۹۰ امتیاز به عنوان سازمانی که می‌تواند در تدوین و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک دخالت داشته باشد را به خود اختصاص داد و کمترین امتیاز را با ۱۰ امتیاز وزارت علوم، سازمان مدیریت، مرکز آمار و مراکز تحقیقاتی دانشگاهی به خود اختصاص داد. جدول ۲ سازمان پیشنهادی برای پی‌گیری و پایش و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک را نشان می‌دهد.

نتایج نشان داد پلیس راهور ناجا بالاترین امتیاز عدد (۱۰۰) را برای پی‌گیری و پایش برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک را به خود اختصاص داد و شهرداری و پزشکی قانونی و مراکز تحقیقاتی دانشگاهی و غیر دولتی و سازمان‌های غیر دولتی و آتش‌نشانی کمترین امتیاز عدد ۱۰ را به خود اختصاص داد. جدول ۳ موانع و محدودیت‌های موجود در کشور به عنوان تهدید برای

بافت‌های بدن کودکان با بزرگسالان متفاوت بوده و مقدار کمی از شکم کودکان توسط لگن و یا دنده پوشیده شده است، در حالی که دنده‌های کودکان در مقایسه با بزرگسالان کمتر احتمال شکستن دارند و بیشتر خم می‌شوند، این امر سبب می‌شود تا در اثر تصادف، نیروی بیشتری به ریه‌ها و قلب کودکان وارد شود. امروزه با توجه به وضعیت رشد کودکان، سیستم‌های ویژه محافظت از آنان (صندلی ایمنی کودک) به گونه‌ای طراحی شده است که در صورت بروز تصادف در حالی که کودک را به خودرو متصل نگه می‌دارد، ضربه ناشی از تصادف را به همه نقاط بدن انتقال داده و به این ترتیب از شدت بروز خطرات شدید برای کودکان کاسته می‌شود. در کشورهای با درآمد بالا استفاده از این سیستم‌ها رایج است در حالی که در کشورهای با درآمد کم و متوسط، از این سیستم‌ها به ندرت استفاده می‌شود^{۳-۷}. در صورت استفاده صحیح از این محافظت‌کننده‌ها، میزان مرگ و میر کودکان سرنشین خودروها تا ۷۱ درصد کاهش می‌یابد^۸. تقریباً ۸۷ کشور در جهان دارای قانون استفاده از صندلی ایمنی کودکان در خودروها هستند^۹.

قوانین استفاده از صندلی ایمنی کودکان و اجرای اجباری آن می‌تواند منجر به کاهش میزان شدت مصدومیت‌های جرحی در سوانح شود. قوانین استفاده از صندلی ایمنی در کودکان و اجرای آن منجر به افزایش استفاده شده و تعدادی از مطالعات نشان دهنده رابطه کاهش موارد مرگ و مصدومیت‌ها در اثر استفاده از صندلی ایمنی کودکان در خودروها می‌باشد. در تعدادی از کشورهای سیستم ممیزی جریمه برای ترغیب مردم به رعایت قانون مورد استفاده قرار می‌گیرد^{۱۰-۱۲}. استفاده اجباری از کمربند ایمنی برای سرنشینان جلوی خودرو چندین سال است که در ایران در دستور کار پلیس قرار گرفته است ولی استفاده از وسایلی که ایمنی کودکان را در مواقع بروز حادثه تأمین نماید، به اندازه کافی مورد توجه قرار نگرفته است. با توجه به اهمیت اجباری شدن استفاده از صندلی ایمنی کودک در این مطالعه فرصت‌ها و تهدیدهای ناشی از اجباری و قانونی شدن استفاده از صندلی ایمنی کودک با کمک ذی‌نفعان در امر سوانح ترافیکی مورد بررسی قرار گرفته تا در وضع و اجرای قانون استفاده از صندلی ایمنی کودک تمامی جوانب مورد توجه قرار گرفته و اجرای قانون عملی‌تر شود.

مواد و روشها

در یک پژوهش ترکیبی ابتدا با یک مطالعه کیفی پدیده شناسی (Phenomenological) با جلسه با ذی‌نفعان مرتبط با سوانح

جدول ۱- سازمان‌هایی که در تدوین و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک دخالت دارند

سازمان‌ها	امتیاز اختصاص یافته (۱-۱۰۰)	سازمان‌ها	امتیاز اختصاص یافته (۱-۱۰۰)
پلیس راهور ناجا	۹۰	وزارت دادگستری	۳۰
وزارت راه و شهرسازی	۸۰	نهاد ریاست جمهوری	۳۰
وزارت صنایع	۸۰	سازمان استاندارد	۳۰
وزارت بهداشت	۷۰	آتش نشانی	۳۰
وزارت آموزش و پرورش	۷۰	بهبیستی	۳۰
سازمان بیمه مرکزی	۷۰	شهرداری	۳۰
مجلس	۷۰	هلال احمر	۲۰
سازمان صدا و سیما	۷۰	کمیته امداد	۲۰
نیروی انتظامی	۷۰	سازمان پزشکی قانونی	۲۰
اورژانس کشور	۵۰	وزارت علوم تحقیقات و فناوری	۱۰
قوه قضائیه	۵۰	سازمان مدیریت و برنامه ریزی	۱۰
وزارت کشور	۴۰	مرکز آمار ایران	۱۰
سازمان‌های غیر دولتی	۴۰	مراکز تحقیقاتی دانشگاهی و غیر دولتی	۱۰

جدول ۲- سازمان پیشنهادی برای پی گیری و پایش و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک

سازمان‌ها	امتیاز اختصاص یافته (۱-۱۰۰)	سازمان‌ها	امتیاز اختصاص یافته (۱-۱۰۰)
پلیس راهور ناجا	۱۰۰	سازمان صدا و سیما	۳۰
وزارت بهداشت	۷۰	نهاد ریاست جمهوری	۳۰
وزارت صنایع	۵۰	وزارت علوم	۲۰
وزارت کشور	۵۰	بهبیستی	۲۰
سازمان بیمه مرکزی	۵۰	هلال احمر	۲۰
نیروی انتظامی	۵۰	سازمان استاندارد	۲۰
وزارت راه و شهرسازی	۵۰	آتش نشانی	۱۰
مجلس	۴۰	سازمان‌های غیر دولتی	۱۰
قوه قضائیه	۴۰	مراکز تحقیقاتی دانشگاهی و غیر دولتی	۱۰
وزارت آموزش و پرورش	۴۰	پزشکی قانونی	۱۰
وزارت دادگستری	۳۰	شهرداری	۱۰
اورژانس	۳۰		

اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک را نشان می‌دهد.

بر اساس نتایج، عدم تبلیغ برای استفاده از سندلی ایمنی کودک توسط رسانه‌های جمعی بالاترین امتیاز عدد ۸۵ را در موانع و تهدیدهای موجود در کشور برای اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک و کمترین امتیاز را نگرانی

والدین برای عدم رسیدگی فوری به کودک در صورت بروز سانحه امتیاز ۳۴ دارد.

جدول ۴ راه حل یا راه حل‌های عملی برای رفع موانع فوق و اجرایی کردن این قانون را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد آموزش عمومی مردم از طریق رسانه‌های جمعی بالاترین امتیاز عدد ۹۳ را به خود اختصاص داده و

جدول ۴- راه حل‌های عملی برای رفع موانع و اجرایی کردن قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک

امتیاز (۱-۱۰۰)	راه حل‌های عملی
۹۳	آموزش عمومی مردم از طریق رسانه های جمعی
۹۱	آگاه ساختن گروه هدف (شامل مادران - آموزگاران و مربیان مهد کودک، پرستاران و ...)
۸۵	پیش بینی خودرو سازان برای در اختیار گذاشتن سندلی ایمنی کودک به خانواده های واجد شرایط
۸۲	امکان اجاره دادن سندلی ایمنی کودک به خانواده های نیازمند توسط مراکز بهداشتی درمانی
۷۶	پیش بینی وجود سندلی ایمنی کودک در وسائط نقلیه عمومی
۷۳	قانون گذاری و صدور جریمه های مناسب برای کسانی که از سندلی ایمنی کودک استفاده نمی کنند
۶۹	آگاه ساختن مسئولان ذی ربط در مورد اهمیت استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۸	اختصاص یارانه (سوسید) دولتی برای کاهش قیمت سندلی ایمنی کودک

جدول ۵- تسهیلات یا فرصت‌های موجود در کشور برای اجباری کردن قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک

امتیاز (۱-۱۰۰)	تسهیلات یا فرصت‌ها
۸۳	حساسیت خانواده‌ها درباره سلامت و ایمنی فرزندانشان
۶۹	حمایت مسئولان کشور
۶۸	امکانات ملی برای اطلاع رسانی و آگاه ساختن مردم از اهمیت استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۸	امکانات اجرایی پلیس راهور در سطح کشور برای اجرایی کردن مقررات
۶۱	تلاش سازمان‌ها و ارگان‌های ذی ربط در کاهش سوانح ترافیکی و حمایت آنان
۶۱	امکان تولید انبوه سندلی ایمنی کودک توسط صنایع داخلی
۵۷	نگرش مثبت نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای تصویب قوانین مربوط به ایمنی
۵۳	وجود مراکز بهداشتی درمانی در سراسر کشور برای حمایت از اجرایی کردن این قانون
۵۲	امکان واردات ارزان قیمت سندلی‌های ایمنی کودک
۳۴	کاهش نرخ رشد جمعیت و موالید در خانواده‌ها

بحث

نتایج نشان داد پلیس راهور ناجا در تدوین، برقراری و پیگیری و پایش مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک در کشور می‌تواند ایفای نقش کند. عدم

اختصاص یارانه (سوسید) دولتی برای کاهش قیمت سندلی ایمنی کودک کمترین امتیاز عدد ۶۸ را به خود اختصاص داد. جدول ۵ تسهیلات یا فرصت‌های موجود در کشور را برای اجباری کردن قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک نشان می‌دهد.

جدول ۳- موانع و محدودیت‌های موجود در کشور برای اجباری کردن استفاده از سندلی ایمنی کودک

امتیاز (۱-۱۰۰)	موانع و محدودیت‌ها
۸۵	عدم تبلیغ برای استفاده از سندلی ایمنی کودک توسط رسانه های جمعی
۷۰	عدم وجود قوانین و مقررات اجباری بودن استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۹	عدم آگاهی خانواده‌ها در مورد فواید استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۸	عدم آگاهی خانواده از سن استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۶	عدم وجود نگرش مثبت خانواده برای استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۶	اجباری نبودن استفاده از سندلی ایمنی کودک
۶۰	از نظر خانواده‌ها در اولویت نیازهای کودک قرار ندارد
۵۹	عدم دسترسی به سندلی مناسب قد و وزن کودک
۵۷	عدم استطاعت مالی خانواده برای خرید سندلی ایمنی کودک
۵۷	گران بودن سندلی ایمنی کودک
۵۷	عدم دسترسی خانواده‌ها به سندلی ایمنی کودک
۵۶	عدم آگاهی مسئولان ذی ربط در مورد فواید و مزایای استفاده از سندلی ایمنی کودک
۵۰	عدم استقبال و علاقه بچه‌ها به استفاده از سندلی ایمنی کودک
۴۹	عدم مهارت استفاده صحیح سندلی ایمنی کودک در خودرو
۴۷	نبودن فضای کافی در خودرو خانواده برای تعبیه سندلی ایمنی کودک
۴۶	عدم توصیه پزشکان اطفال برای استفاده از سندلی ایمنی کودک
۴۲	وجود تعداد زیاد کودک در خانواده
۴۱	تزئینی دانستن سندلی ایمنی کودک توسط خانواده
۳۴	نگرانی والدین برای عدم رسیدگی فوری به کودک در صورت بروز سانحه

تبلیغ و قوانین و مقررات برای استفاده از سندلی ایمنی کودک توسط رسانه‌های جمعی، عدم اجباری بودن استفاده از سندلی ایمنی کودک از مهم‌ترین موانع و تهدیدهای موجود در کشور می‌باشد. تسهیلات یا فرصت‌های موجود در کشور برای اجباری کردن قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک شامل حساسیت خانواده‌ها درباره سلامت و ایمنی فرزندانشان، حمایت مسئولان کشور، امکانات ملی برای اطلاع رسانی و آگاه ساختن مردم از اهمیت استفاده از سندلی ایمنی کودک می‌باشد. در بسیاری از کشورهای با درآمد بالا، استفاده از سندلی ایمنی کودک به میزان ۹۰ درصد معمول می‌باشد. اولین منطقه‌ای که قانون استفاده از سندلی‌های ایمنی کودکان را برای کودکان زیر ۴ سال وضع کرد ایالت تنسی آمریکا بود. در نتیجه این عمل، میزان استفاده از سندلی‌های ایمنی کودکان در این ایالت از ۸ درصد به ۳۰ درصد افزایش یافت و وقوع مرگ در کودکان سرنشین خودروها به نصف تقلیل یافت^{۱۲}. بنا بر گزارش سازمان بهداشت جهانی حتی در بسیاری از مناطقی که قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک در خودروها وجود دارد، اجرای این قانون در سطح پایینی می‌باشد^۳. ارزیابی اثربخشی قانون استفاده اجباری از حفاظ ایمنی کودکان در خودروها، فرایندی پیچیده بوده و به گستره متنوعی از مواد و روش‌ها نیازمند است^{۱۴}. مطالعات متعددی وضع قانون استفاده از سندلی ایمنی کودکان در خودروها را در افزایش استفاده از آنان مؤثر دانسته است^{۱۵-۲۲}. نتایج مطالعه روبرتسون نشان داد اگرچه اعمال قانون استفاده اجباری از کمربند ایمنی در بزرگسالان منجر به افزایش استفاده آنان از این ابزار می‌شود ولی این قانون منجر به افزایش استفاده اختیاری از سندلی ایمنی کودک در خودروها نمی‌شود^{۲۳}. نتایج مطالعه حاضر نقش آموزش همگانی بالاخص در والدین و مربیان را در راه‌های عملی برای استفاده از سندلی ایمنی کودک نشان داد که در صورت افزایش آگاهی جامعه استفاده اختیاری از سندلی ایمنی کودک افزایش خواهد یافت. استولگینسکاس و پلس پس از مطالعه‌ای ۶ ساله در ایالت کبک کانادا گزارش کردند که اجرای قانون الزام استفاده از کمربند ایمنی برای افراد بالاتر از ۲۳ کیلوگرم که سرنشین جلوی خودروها هستند، اگرچه مستقیماً بزرگسالان را تحت پوشش قرار می‌دهد، منجر به افزایش استفاده از سندلی ایمنی کودکان در خودروها از ۶/۴ درصد در سال ۱۹۷۶ قبل از اجرای این قانون، به ۲۴/۵ درصد در سال ۱۹۸۱ شده است که این افزایش در نوزادان بسیار چشمگیرتر بوده است از ۶/۳ درصد به ۴۴/۴ درصد^{۲۴}. واگنر و همکاران در

مطالعه‌ای به ارزیابی اثرات قانون استفاده از حفاظ کودکان در خودروها پرداختند. میزان استفاده از این حفاظها در کودکان کمتر از ۴ سال که درگیر سوانح شده بودند در یک دوره ۴ ساله پس از وضع قانون از ۱۲ درصد به ۵۱ درصد افزایش یافته بود که با کاهش ۲۵ درصدی تعداد مصدومان همراه بود. آنان افزایش قابل توجه میزان استفاده از سندلی ایمنی و کاهش تعداد کودکان آسیب دیده را به دلیل اثر مستقیم قانون دانستند^{۲۵}. نتایج مطالعه حاضر نیز قانون‌گذاری و صدور جریمه‌های مناسب برای کسانی که از سندلی ایمنی کودک استفاده نمی‌کنند را از راه‌کارهای عملی برای استفاده از سندلی ایمنی کودک اعلام کرد. دسینا و همکاران در یک مطالعه کیفی موانع اصلی اعمال قانون و اجباری کردن استفاده از سندلی‌های ایمنی کودکان را از دید مردم عادی و نیروهای پلیس درگیر در این کار بررسی کرده و موارد زیر را به عنوان موانع اصلی برشمردند: عدم آگاهی جامعه (اعم از مردم عادی و نیروهای پلیس) از قانون استفاده از این وسایل، عدم آگاهی جامعه (اعم از مردم عادی و نیروهای پلیس) از خطراتی که در اثر استفاده نکردن از این وسایل متوجه کودکان می‌شود، عدم آگاهی مردم از روش استفاده صحیح از این وسایل، پیچیده و گران بودن این وسایل، آسان گیر بودن والدین در مقابل شکایت کودکان از قرار گرفتن در این وسایل، بودجه ناکافی پلیس برای اعمال این قانون، با گذشت و ملایم بودن قضات در برخورد با این گونه تخلفات، مشکل بودن اعمال این قانون برای پلیس به دلایل متعدد می‌باشد^{۲۶}. یافته‌های مطالعه حاضر با یافته‌های مطالعه دسینا و همکاران در زمینه عدم آگاهی جامعه از قانون استفاده از سندلی ایمنی کودک، عدم آگاهی جامعه از خطراتی که در اثر استفاده نکردن از این وسایل متوجه کودکان می‌شود، عدم آگاهی مردم از روش استفاده صحیح از این وسایل، پیچیده و گران بودن این وسایل هم‌خوانی دارد. یافته‌های کانل و همکاران نشان داد تأثیر قانون در افزایش سن استفاده از سندلی ایمنی کودک از ۳ سال به ۵ سال، نقش پلیس در اعمال قانون و اهمیت آگاهی پلیس از ضرورت استفاده صحیح مردم از سندلی ایمنی کودک در خودروها مهم می‌باشد^{۲۷}. نقش پیشگیرانه بودن سندلی ایمنی کودک از مصدومیت در مطالعه حاضر مورد سنجش نبوده و در صورت اجرای قانون در کشور می‌توان اثر این مداخله را در کاهش مرگ و مصدومیت‌های جدی کودکان در قبل از مداخله و پس از آن سنجید. ترویج استفاده از سندلی ایمنی کودک با رویکرد ایمنی جامعه با چند وجهی بودن مسئله در گرو تلاش در موقعیت‌های متفاوت، کلاس‌های آموزشی و

توزیع صندلی ایمنی کودک می‌باشد^{۲۸-۳۰}. از نقاط قوت این مطالعه نو بودن موضوع مطالعه است. این مطالعه برای اولین بار در ایران با حمایت سازمان بهداشت جهانی به انجام رسیده است و نتایج مطالعه عملی بودن اجباری شدن و اجرای قانون را با توجه به تهدیدها و فرصت‌های موجود به روشنی نشان می‌دهد.

نتیجه گیری

بر اساس نتایج پلیس راهور ناجا در تدوین و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک در کشور می‌تواند دخالت داشته باشند. برای پیگیری و پایش و برقراری مقررات و قوانین مربوط به اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک نیز این سازمان پیشنهاد می‌شود. با توجه به موانع و محدودیت‌های موجود در کشور برای اجباری کردن استفاده از صندلی ایمنی کودک تبلیغ برای استفاده از صندلی ایمنی کودک توسط رسانه‌های جمعی، وضع قوانین و مقررات اجباری بودن استفاده از صندلی ایمنی کودک است. توجه به حساسیت خانواده‌ها درباره سلامت و ایمنی فرزندانشان، فرصت‌های موجود در کشور برای

اجباری کردن قانون استفاده از صندلی ایمنی کودک است. حمایت مسئولان کشور برای کاهش مرگ و مصدومیت‌های ناشی از سوانح ترافیکی، وجود امکانات ملی برای اطلاع‌رسانی و آگاه ساختن مردم از اهمیت استفاده از صندلی ایمنی کودک نیز از فرصت‌های موجود در کشور می‌باشد. برای رفع موانع و تهدیدها و اجرایی کردن قانون استفاده از صندلی ایمنی کودک، آموزش عمومی مردم از طریق رسانه‌های جمعی، آگاه ساختن گروه هدف (شامل مادران- آموزگاران و مربیان مهد کودک، پرستاران)، فضا سازی و حمایت از تولید داخلی در مقابله با تحریم‌های جهانی نیز از راه‌حل‌های عملی در موفقیت اجباری شدن قانون استفاده از صندلی ایمنی کودک می‌باشد.

تشکر و قدر دانی

نویسنده مقاله از سازمان بهداشت جهانی و دفتر این سازمان در تهران برای حمایت مالی پروژه و همچنین از همکاران وزارت بهداشت بالاخص از همکاری و مساعدت مدیریت اورژانس کشور، سرکار خانم دکتر مشیانه حدادی صمیمانه تقدیر و تشکر می‌نماید.

REFERENCES

1. Isna.ir/fa, 13th May 2012.
2. National Center for Statistics and Analysis. 2003, www.nhtsa.dot.gov.
3. Global status report on road safety: time for action. Geneva, World Health Organization, 2009. (www.who.int/violence_injury_prevention/road_safety_status date of access 12 September 2012).
4. Jacobs G, AaronThomas A, Astrop A. Estimating global road fatalities. London: Transport Research Laboratory, (TRL Report 445), First Published 2000, ISSN 0968-4107.
5. Nantulya VM, Reich MR. The neglected epidemic: road traffic injuries in developing countries. BMJ 2002;324(7346):1139.
6. Ameratunga S, Hajar M, Norton R. Road traffic injuries: confronting disparities to address a global health problem. Lancet 2004;367:1533-40.
7. Kopits E, Cropper M. Traffic fatalities and economic growth. Policy Research Working Paper No. 3035. Washington, DC: World Bank; 2003. Available at: http://www.ntl.bts.gov/Lib/24000/24400/24490/25935_wps3_035.pdf. Data of access June 2012.
8. Montazeri A. Road-traffic-related mortality in Iran: A descriptive study. Public Health 2004;118(2):110-13.
9. Soori H, Masoudinegad M R, Azari R M. Analysis of opportunities and legal obstacle in control of road traffic injury in Iran. Final report. Safety Promotion and Injury Prevention research center of Shahid Beheshti University of Medical Sciences, 2008.
10. Kahane, C. An Evaluation of Child Passenger Safety: The Effectiveness and Benefits of Safety Seats, Washington, DC: National Highway Traffic Safety Administration, U.S. Department of Transportation 1986.
11. World report on child injury prevention, World Health Organization 2008. Global Status Report on Road Safety. www.who.int/entity/violence_safety/state_of_road_safety_en.pdf, access 28 August.
12. Phyllis F. AGRAN, PAUL F. WEHRL E. Injury Reduction by Mandatory Child Passenger Safety Laws. AJPH 1985;75(2):128-9.
13. Najafi H. Research methodology in educational science and psychology, Tehran, Ahsan 2007; first edition, page 62.

14. **Zaza S**, Sleet D A, Thompson R S, Sosin DM , Bolen J C. Reviews of evidence regarding interventions to increase use of child safety seats. *Am J Prev Med* 2001;21(4 Suppl),31-47.
15. **Desapriya E B**, Iwase N, Pike I, Brussoni M, Papsdorf M. Child motor vehicle occupant and pedestrian casualties before and after enactment of child restraint seats legislation in Japan. *Inj Control Saf Promot* 2004;11(4):225-30.
16. **Staunton C**, Davidson S, Kegler S, DawsonL, Powell K, Dellinger A. Critical gaps in child passenger safety practices, surveillance, and legislation: Georgia, 2001. *Pediatrics* 2005;115(2):372-9.
17. **Cameron L**, Segedin E, Nuthall G, Thompson J. Safe restraint of the child passenger. *J Paediatr Child Health* 2006;42(12):752-7.
18. **Bingham CR**, Eby DW, Hockanson HM, Greenspan AI. Factors influencing the use of booster seats: a state-wide survey of parents. *Accid Anal Prev* 2006;38(5):1028-37.
19. Ehiri J, King W, Ejere H, Mouzon P. Effects of Interventions to Increase Use of Booster Seats in Motor Vehicles for 4-8 Year Olds. Washington, DC: AAA Foundation for Traffic Safety, 2006.
20. **GunnVL, Phillippi R M**, Cooper WO. Improvement in Booster Seat Use in Tennessee. *Pediatrics* 2007;119(1):131-6.
21. **Winston FK, Kallan MJ**, Elliott M R, Xie D, Durbin D R. Effect of Booster Seat Laws on Appropriate Restraint Use by Children 4 to 7 Years Old Involved in Crashes. *Arch Pediatr Adolesc Med*2007;161(3):270-5.
22. NHTSA. Preliminary Data Indicate That Booster Seat Laws Increase Child Safety Seat Use. *Traffic Safety Facts. Traffic Tech*, 331. Washington, DC: National Highway Traffic Safety Administration, 2007.
23. **Robertson L**. Automobile seat belt use in selected countries, states and provinces with and without laws requiring belt use. *Accid Anal and Prev* 1978;10(1):5-10.
24. **Stulginskis J V**, Pless B. Effects of a seat belt law on child restraint use. *Am J Dis Child* 1983;137(6):582-5.
25. **Wagenaar A C**, Webster D W. Preventing Injuries to Children Through Compulsory Automobile Safety Seat Use, *Pediatrics* 1986;78(4): 662-72.
26. Decina LE, Lococo KH, Ashburn W, William B, Rose H J. Identifying Strategies to Improve the Effectiveness of Booster Seat Laws, Draft Final Report, May 2008, www.nhtsa.dot.gov.
27. Connell P M M. An evaluation of the Virginia 2002, Child passenger safety law: determining if the law reduced motor vehicle crash injuries and fatality. Virginia Common wealth University Richmond April, 2009.
28. Seat-belts and child restraints: a road safety manual for decision-makers and practitioners London, FIA Foundation for the Automobile and Society, 2009.
29. Istre G R, Stowe M, McCoy M A, Moore B, Culica D, Womack K N, Anderson R J.
30. **Anna B**. Preventing unintentional injuries in Indigenous children and youth in Canada .*Paediatr Child Health* 2012;17(7):393.7